

L'OPINIÓ

Surt cada dissabte

15 cèntims

EDITORIAL

Una iniciativa excel·lent

El valent periòdic d'esquerra Prometheus, que es publica a Valls, dona compte, en el seu número del 2 del corrent, d'un requeriment de què ha estat objecte per part d'un nucli d'obriers joves d'aquella vila per portar a bon terme una iniciativa que han tingut. Es tracta de crear un Ateneu essencialment popular. La finalitat perseguida, com el nom ja indica, seria un expandiment de la cultura entre les classes obreres de la població. Per aconseguir-ho es donarien, de moment, uns cursets monogràfics, gairebé terminològics, de les Ciències i les Arts. Les lliçons tractarien de Gramàtica, Art poètica, Higiene, Teatre, Matemàtiques, Química, Física, Pintura, Música, Dret, Sociologia, Fotografia. Tindríen un caràcter permanent i donarien els coneixements bàsics indispensables per a fer comprensius els alligonaments que es donessin en conferències de més amplitud. Segons diu l'estimat col·lega vallenc, la cosa va de debò i serà aviat un fet.

Recollim aquesta iniciativa i l'expliquem a tots els nostres lectors perquè considerem que és el millor senyal que, de bastants anys ençà, pot donar esperances d'un canvi profund en el nostre poble. Sentir la necessitat d'una major cultura, comprendre la importància que per al millorament de la seva condició de proletaris té el coneixement, encara que sigui elemental, dels principis bàsics de les Ciències i les Arts, és, actualment, el camí més segur que els obrers de Catalunya, els del camp i els de ciutat, i amb ells tota la democràcia catalana, han d'emprendre per fer canviar radicalment l'aspecte de ramat que avui oferim tots plegats, i obtenir la formació d'una consciència individual i col·lectiva única capacitada per resoldre els problemes de la nostra terra.

Pot discutir-se si s'han de crear nous partits o bé si s'han de reagrupar els existents, pot parlar-se de si els obrers deuen o no intervenir en la política, pot debatre's la superioritat teòrica i tàctica del socialisme, de l'anarquisme o del comunisme, pot discrepar-se de si l'actuació sindical ha d'ésser legal o clandestina. Hi ha una cosa, però, en la qual tots hem de convenir: Es en la necessitat de l'acció directa a favor de la cultura obrera. Acció directa que vol dir, en a-

quest cas: crear Ateneus, escoles, acadèmies; organitzar cursets i conferències; fer cooperatives de lectors o bé, millor, cooperatives de biblioteques. En una paraula, fer pròpia la iniciativa dels joves companys de Valls i, honorant-la com és degut, passar, ràpidament, de les paraules i les intencions, als fets i les realitats.

Homenatge

El cap del Govern ha regalat una catifa a la Verge del Pilar. Es el què diu la gent: —Catifes! Catifes!

Necessitat d'una educació i d'una cultura obrera

per T. TUSO

El nostre país és potser el més endarrerit d'Europa en qüestions de cultura obrera. Els fills dels nostres treballadors, igualment com llurs pares, no tenen altre mitjà de cultivar llur sentiments que les fonts culturals que els proporcionen l'Estat o les classes burgeses, netament influenciades per les institucions religioses.

Llevat de provatures frèvols gairebé sempre més plenes de bona voluntat que d'eficàcia, els nostres treballadors organitzats no s'han plantejat mai seriosament aquest problema de la cultura de classe, potser per llur manera d'actuar sui generis, potser per la manca d'estabilitat orgànica o també per creure que és un problema no a resoldre pels treballadors organitzats sinó pels grups anomenats de cultura postissos als nostres organismes obrers.

I precisament és una qüestió primordial, prèvia; en les actuacions individuals i col·lectives de les nostres masses treballadores es nota la manca d'una cultura verament proletària, lliure de prejudicis, de tal manera que llevat d'unes dotzenes d'homes que per llur esperit privilegiat, per llur voluntat fèrria, han arribat a formar-se autòctonament, a ésser el què ha d'ésser un proletari en aquests temps de fets decisius, en què les responsabilitats són cada dia més grans, la gran majoria de la nostra classe treballadora acut a les organitzacions obreres per mera intuïció, per esperit temperamental, i ha d'ocupar-hi de vegades càrrecs de responsabilitat per als quals cal una bona preparació i una regular cultura, coses que gairebé sempre els manquen.

Llegiu el llibre

Vista de la causa seguida contra el señor Sánchez Guerra

per Emilio Ayensa

Es ven a tots els quioscos i llibreries

Preu: 5 pessetes

CARO RAGGIO, editor - MADRID

Ara bé: ¿els nostres organismes obrers tenen o poden tenir potencialitat econòmica i capacitat d'acció suficients perquè una cultura netament proletària pugui formar-se i ésser desenrotllada de tal manera que arribi a tots els nostres treballadors, sense distinció de sexes ni d'edats? Nosaltres creiem que no, que fins i tot en els temps de florida dels nostres sindicats no hauria estat possible. A més a més els problemes de la cultura no l'han de resoldre de moment els sindicats: tot el més podrem encarregar-los la cultura professional, la superació i el perfeccionament en l'ofici, però l'educació, la moral és cosa que competeix a l'organisme polític de l'Estat i al Municipi — al meu entendre més a aquest darrer.

Per tant, el problema és ben clar. Cal influir directament o indirecta aquests organismes i més l'últim per tal que la cultura sigui modificada d'una forma radical, de tal manera que, ja que el Municipi i l'Estat s'encarreguen de l'educació primària dels fills dels treballadors, aquesta els sigui donada sense prejudicis de religions i sense adaptar-la a la moral burgesa, a fi de no determinar en l'esperit dels treballadors un esperit de sotmissió i acatament a les coses establertes, i d'evitar que viciï llur moral contorbant llur pensa exaltant-la en sentiments morboses d'ambició i odis envers altres pobles i altres cultures.

Aquest número ha passat per la censura